

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

הגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא נצרכא אלא לשירי מנחה. דאורייתא, צריך לכלי הכלי מצרפו, שאין צריך לכלי - אין כלי מצרפו, ואתו רבנן וגורו דאף על גב דאינו צריך לכלי - כלי מצרפו.	ריש לקיש משום בר קפרא:											◊
תינת סלת, קטורת ולבונה מאי איכא למימר?												◊
כגון שצברן על גבי קרטבלא. דאורייתא, יש לו תוך מצרף, אין לו תוך - אינו מצרף, ואתו רבנן ותיקנו דאף על גב דאין לו תוך - מצרף.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◊
ופליגא דרבי תנן אדרבי חייא בר אבא.												◊
מעדותו של רבי עקיבא נשנית משנה זו.	דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊
הרביעי בקדש פסול												◊
מנין לרביעי בקדש שהוא פסול?	תניא, אמר רבי יוסי:											◊
ודין הוא: ומה מחוסר כפורים שומרת בתרומה - פסול בקדש, שלישי שפסול בתרומה - אינו דין שיעשה רביעי לקדש?												◊
ולמדנו שלישי לקדש מן התורה, ורביעי בקל וחומר.												◊
שלישי לקדש מן התורה מנין?												◊
דכתיב (ויקרא ז') והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל, מי לא עסקינן דנגע בשני - וקאמר רחמנא לא יאכל.												◊
רביעי מקל וחומר - הא דאמרן.												◊
ובתרומה אם נטמאת כל.												◊
בחיבורין שנו, אבל שלא בחיבורין - לא.	רב שיזבי:											◊
יד נגובה - מטמא חבירתה, לטמא לקדש, אבל לא לתרומה, דברי רבי.	איתיביה אביי: [רבי]											◊
לפסול, אבל לא לטמא.	רבי יוסי ברבי יהודה:											◊
אי אמרת בשלמא שלא בחיבורין - היינו רבותיה דנגובה. אלא אי אמרת בחיבורין אין, שלא בחיבורין לא - מאי רבותא דנגובה?												◊
לא שנו אלא ידו אבל יד חבירו לא.	איתמר נמי, אמר ריש לקיש:											◊
אחד ידו ואחד יד חבירו, באותה היד - לפסול אבל לא לטמא.	רבי יוחנן:											◊
ממאי												◊
שהיד מטמאה חבירתה לקדש, אבל לא לתרומה.	מדקתני סיפא:											◊
הא תו למה ליל? הא תנא ליה רישא												◊
אלא לאו שמע מינה: לאתויי יד חבירו.												◊
ואף ריש לקיש הדר ביה												◊
אחד ידו ואחד יד חבירו, באותה היד - לפסול אבל לא לטמא.	דאמר רבי יונה אמר רבי אמי אמר ריש לקיש:											◊
ולפסול אבל לא לטמא תנאי היא.												◊
כל הפוסל בתרומה - מטמא ידים להיות שניות, ויד מטמא חבירתה, דברי רבי יהושע.	דתנן: [רבי יהושע]											◊
ידים שניות הן, ואין שני עושה שני.	חכמים:											◊
מאי לאו - שני הוא דלא עביד, הא שלישי - עביד												◊
דלמא לא שני עביד, ולא שלישי.												◊
אלא כי הני תנאי												◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-הזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

הגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יד נגובה מטמא את חברתה לטמא בקדש, אבל לא לתרומה. דברי רבי.	דתניא: [רבי]	■										◊	כד:
אותה יד לפסול, אבל לא לטמא.	רבי יוסי ברבי יהודה	■										◊	כד:
אוכלין אוכלים נגובין בידיים מסואבות כו'.													◊ <
וכי יש נגובה לקדש? והלא חיבת הקדש מכשרתן	תניא, אמר רבי חנינא בן אנטיגנוס:											‡	◊
לא צריכא כגון שתחב לו חבירו לתוך פיו, או שתחב הוא לעצמו בכוש ובכרכר, וביקש לאכול צנון ובצל של חולין עמהן.												!	◊
לקדש - גזרו בהו רבנן, לתרומה - לא גזרו בהו רבנן.												!	◊
האונן ומחוסר כפורים כו'													◊ <
מאי טעמא?													◊ ^
כיון דעד האידינא הוו אסירי - אצרכינהו רבנן טבילה.												!	◊
חומר בתרומה, שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה, ובשעת הגיתות והבדים - אף על התרומה.													■
עברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין של תרומה - לא יקבלנה ממנו, אבל מניחה לגת הבאה.													■
ואם אמר לו: הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן.													■
כדי יין וכדי שמן המדומעות - נאמנין עליהם בשעת הגיתות והבדים, וקודם לגיתות שבעים יום.													■